

مماشات با دشمنان خلقهای ایران جایز نیست

در پیرامون بیانیه سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) و اختلاف با حزب دمکرات کردستان ایران

در تاریخ 9 تیرماه 1384 مطابق با 30 ژوئن 2005 کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران- راه کارگر بیانیه مسئولانه ای منتشر کرد که جا دارد همه نیروهای انقلابی ایران در قبال آن به اظهار نظر مبادرت ورزند.

اهمیت این بیانیه تنها در اتخاذ مواضع درست، در بیان روشن ماهیت ارتجاعی امپریالیسم، در بیان رابطه دیالکتیکی میان مبارزه دموکراتیک و مبارزه ضد امپریالیستی، در بیان اهمیت نقش توده های مردم در پیکار دموکراتیک و توسل به نیروی آنها برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، در بیان روشن نقش و ماهیت ناسیونالیسم ارتجاعی قومی که دشمن همه خلقهای منطقه است، در بیان نوع برخورد کمونیستها به حل مسئله ملی بطور کلی و حل مسئله ملی در ایران بطور مشخص نیست. اهمیت این بیانیه تنها در این نیست که بطور اصولی بیک همکاری سیاسی چندین ساله آنهم بطور مسئولانه و پس از مذاکره و رفع ابهام، جسورانه خاتمه میدهد. **اهمیت این بیانیه بنظر حزب کار ایران (توفان) در سمنگیری تاریخی و جهت یابی روشن این بیانیه است** که از هم اکنون با دوراندیشی و استحکام لازم و با تکیه بر احکام درست و قابل احترام و آزموده شده در پیکار طبقاتی که در طی بیانیه خویش آنها را بطور منطقی بمیان کشیده و بر میشمردن صف خلق و ضد خلق، صف دوستان و دشمنان نقابدار مردم ایران، صف همدستان امپریالیستها و مبارزان واقعی ضد امپریالیست، صف مبارزان آزادیخواه و دموکرات که برای اجتناب از مستعمره شدن ایران میرومند و از شعار استقلال، آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی که علی الاصول خواستهائی ماهیتا غیر کمونیستی هستند دفاع میکنند را از آن مبارزان دروغین که با امپریالیستها و بویژه امپریالیست آمریکا در تماس هستند و ازجانب آنها و متحدینشان در منطقه یعنی صهیونیستها از هر جهت حمایت میشوند جدا میسازد.

این بیانیه حاکی از آن است که متحدین امپریالیستها و ستون پنجم آنها در منطقه نمیتوانند دوستان واقعی خلقهای ایران و از جمله خلق کرد ایران باشند. این بیانیه گواه آن است که اپورتونیستها و دودوزه بازان که از برخورد با امپریالیستها طفره میروند و اشغال استعماری عراق را زیر جلکی و بزدلانه تانیذ میکنند و از “آزادی و استقلال” افغانستان بدست امپریالیستها سخن میگویند نمیتوانند در صف خلقهای ایران قرار گیرند که برای یک ایران مستقل و دموکراتیک و نه الزاما سوسیالیستی پیکار میکنند. این هواداران اشغال ایران توسط قوای اشغالگر امپریالیستها، با این کار تنها دشمنی خویش را نه تنها با خلقهای ایران بلکه با خلقهای منطقه به معرض نمایش گذارده اند. اهمیت این اتخاذ موضع اصولی بنظر ما در این است که از هم اکنون در آستانه تحولاتی که در منطقه در حال تکوین است به تشدید مبارزه و تمایز خطوط این جبهه ها پرداخته است. به اهمیت پاکیزگی در مبارزه ملی پی برده است. هیچ نیروی در ایران قادر نیست با دفع الوقت از زیر بار موضعگیری در این زمینه فرار کند. ما بارها گفته و تکرار میکنیم که برخورد به مسئله اشغال استعماری عراق یک امر تعیین کننده در تعیین ماهیت نیروهای اپوزیسیون ایران است. سلطنت طلبان ناسیونال شونیست آریا مهری و ساواکی، حزب کمونیست کارگری ایران، حزب توده ایران، سازمان فدائیان اکثریت، مجاهدین خلق ایران، ناسیونالیستهای قومی و جمهوری اسلامی ایران و همه آن نیروهای اپورتونیستی که با آدمکشی در عراق و فردا در ایران مشکلی ندارند و چشمشان را به دلارهای سبز امپریالیست آمریکا دوخته اند و بر تعلیمات نظامی کردهای ناسیونال شونیست در اردوگاههای آمریکا برای خرابکاری در ایران چشم پوشیده اند و در آرزوی ایفای نقش “شاه مسعود” در ایران روز شماری میکنند در صف واحدی قرار دارند. یاران امپریالیستها و صهیونیستها در منطقه دشمنان مردم ایران هستند و نیروهای انقلابی موظفند از هم اکنون با تمام قوا این چهره های نقابدار را به مردم ایران بشناسانند. کارزار باید با منتهای قدرت از هم اکنون صورت پذیرد، فردا خیلی دیر است.

در اینجا سخن بر سر مبارزه طبقاتی نیست، بر سر مبارزه ای نیست که فقط بیک طبقه خاص محدود شود. بر سر مبارزه ملی و عمومی است. بر سر آنگونه مبارزه ایست که فقط منافع طبقاتی پرولتاریا در مقابل منافع بورژوازی و تعیین تکلیف در مورد آنرا مد نظر قرار نداده است، مبارزه ای را مطرح میکند که با سرنوشت اکثریت قریب باتفاق مردم میهن ایران حتی اقشار و طبقات غیر پرولتری مربوط میگردد. اشغال ایران توسط امپریالیستها برهبری امپریالیست آمریکا فقط منافع طبقه کارگر ایران را به خطر نمیاندازد. منافع سایر طبقات بجز مثنی عمده و اگره استعمار را به خطر میاندازد. این است که در قبال تجاوز امپریالیستی و یا حمایت از تجاوز امپریالیستی باید به ایجاد جبهه وسیعی از کارزار تبلیغاتی دست زد و مردم ایران را مورد خطاب قرار داد و نقش این نیروهای ارتجاعی را برای آنها روشن کرد.

خلقهای قهرمان ایران، مردمی که چندین قیام و انقلاب شکوهمند را در تاریخ ایران برای زندگی روشن و شرافتمندانه پشت سرگذارده اند در صف ما قرار دارند. مردم مترقی جهان و طبقه کارگر جهانی در کنار ما قرار دارند بطوریکه این نیروهای سیاه حتی جسارت آنرا را ندارند با صراحت با گفته های آریل شارون و جرج بوش به موافقت برخیزند. باید نقش این جریانهای منحرف و دشمن را برای مردم روشن ساخت، با آنها به پیکار بی امان دست زد تا دستشان رو شود، تا سره از ناسره تمیز داده شود. تا مردم نقش مزورانه آنها را ببینند. هر گونه مماشات با این دشمنان مردم، هرگونه حسابگریهای تاجرمنشانه خرده بورژوازی خیانت به آینده مردم ایران است. در تشدید این مبارزه جبهه مردمی تقویت میشود و این دشمنان مردم هر روز بیشتر از روز پیشین رسواتر خواهند شد. فرار از مبارزه با امپریالیسم آمریکا، فراخواندن امپریالیستها برای حمله به ایران به بهانه تحقق حقوق بشر و استقرار دموکراسی، حمایت از اشغال عراق و افغانستان و تبدیل شدن به بلندگوی آنها در منطقه، آن زمینه هائی روشنی هستند که باید با اتکاء بر آنها و معطوف نمودن نظر مردم به آنها نقش این خائنین به مردم ایران را به مثابه ستون پنجم امپریالیستها و صهیونیستها در ایران برملا کرد.

حزب کار ایران (توفان) با الهام از این اعتقادات است که بیانیه نامبرده را گامی مثبت در جهتی صحیح ارزیابی کرده و اعتقاد راسخ دارد که چنین برخوردهائی به پاکیزگی مبارزه یاری رسانده در خدمت طبقه کارگر، در خدمت مردم ایران و در خدمت خلق ستمدیده کرد است.

حزب کار ایران (توفان)

شانزده تیر هشتاد و چهار

www.toufan.org